

Paul Lewis —Integral de Sonates per a Piano de Schubert (I)

Palau Piano

Dilluns, 21 de novembre de 2022 – 20 h
Sala de Concerts

Amb el suport de:

Membre de:

Programa

Paul Lewis, piano

I

Franz Schubert (1797-1828)

*Sonata per a piano núm. 7, en Mi bemoll major,
D. 568*

Allegro moderato
Andante molto
Menuetto. Allegretto - Trio
Allegro moderato

Sonata per a piano núm. 14, en La menor, D. 784

Allegro giusto
Andante
Allegro vivace

II

Franz Schubert

Sonata per a piano núm. 17, en Re major, D. 850

Allegro vivace
Con moto
Scherzo: Allegro vivace - Trio
Rondo: Allegro moderato

Durada aproximada del concert: primera part, 53 minuts | pausa
de 15 minuts | segona part, 40 minuts

Concert enregistrat per Catalunya Música

#clàssics #nousreferents

Poema

possessió

quina única pell,
quina única bellesa,
quin únic camí?
quin horitzó,
quin sostre,
quina mort?

amb el dit assenyalo,
ressegueixo, desbrosso:
indicis d'amor.
i a canvi ofereixo
fragilitat i tempesta,
terra erma, un pronom.

quin únic tu,
quina renúncia,
quina mort en companyia?

Eduard Escoffet

Menys i tot (LaBreu edicions, 2017)

Palau de la Música Catalana

Nadal al Palau

El Messies de Händel
amb Franco Fagioli

Missa solemnis de Beethoven
amb Philippe Herreweghe

Festival de valsos i danses

Bandes sonores
de John Williams

El trencanous de Txaikovski

Bach & Händel
amb Bach Collegium Barcelona

Concert de Sant Esteve

Concert d'Any Nou

Concerts familiars, visites
arquitectòniques i molt més!

Més informació a www.palaumusica.cat/nadal

Comentari

La relació de Franz Schubert amb les obres inacabades va més enllà de la coneguda *Vuitena Simfonia*. El vincle amb les *Sonates per a piano* és encara més difícil. En el seu intent per escriure vint-i-tres sonates, només va arribar a finalitzar-ne onze. I d'aquestes, només tres es van publicar en vida del compositor.

Al concert d'aquest vespre podrem escoltar un altre trio de *Sonates* escrites entre els anys 1823 i 1826. La banda sonora de tres anys en la vida de Schubert que conviuen amb moments vitals que van marcar la seva producció.

També és interessant recordar que l'instrument de què disposaven els compositors i les composidores al segle XIX era una mica diferent de l'actual. Amb unes característiques i peculiaritats també marcades pels espais on s'escoltava la música de cambra.

L'any 1817 Robert inicia una d'aquelles sonates que deixarà inacabades, la *Sonata D. 567*. Nou anys més tard recupera l'essència de l'obra i la transforma en la *Sonata D. 568*. Escrita el 1826, no es va publicar de manera pòstuma fins a l'any 1829. L'estructura interna de la *Sonata* es modifica afectant el nombre de moviments i el canvi de tonalitat respon a un possible suggeriment del seu editor per fer més assequible la partitura. Al material musical de la *Sonata* podem trobar referències a altres músiques, una pràctica de reaprofitament dels materials que molts compositors han practicat al llarg de la història. Si escoltem el lied *Der Zwerg* podrem trobar aquestes referències musicals i connectar de nou amb la *Sonata*. Al tercer moviment ("Menuetto"), Schubert demostra la seva habilitat i facilitat per escriure tempos de dansa. La part central d'aquest moviment ("Trio") és un *länder*, una dansa folklòrica molt popular a Àustria durant el segle XVIII. De manera peculiar, els quatre moviments de la *Sonata D. 568* acaben tranquil·lament i d'una manera tènue.

Un any abans d'escriure la *Sonata D. 784* es van manifestar els primers símptomes de la malaltia venèria que patia. En conseqüència, l'any següent, el 1823, va ser un any molt dur en la vida de Franz Schubert. Amb només vint-i-sis anys diverses recaigudes el van portar a una situació que el va acompanyar fins a la seva mort sis anys després. En aquest context angoixant escriu l'única *Sonata* que escoltarem en mode menor en aquest concert. L'obra es considera una frontissa entre la seva etapa de joventut i la seva època de maduresa. Anton Diabelli va ser l'encarregat d'editar i publicar la partitura de manera pòstuma l'any 1839. Va afegir-hi una dedicatòria a Felix Mendelssohn i va modificar el títol de l'obra a "Grande Sonate". És la darrera *Sonata* que va escriure en tres moviments i a la vegada explora una nova textura en l'instrument. A l'inici del primer moviment podem escoltar un efecte d'octaves nues. Un altre element protagonista hi és l'ús del motiu del sospir. Al segon moviment trobem de nou un exemple de citació musical, en aquest cas referent a un patró rítmic que, segons indica Leo Black, és molt similar al del lied *An den Mond in einer Herbstnacht* del mateix Schubert.

La darrera *Sonata* és l'única del concert que va ser publicada en vida del compositor. Escrita el 1825, porta el títol de *Gasteiner Sonata*, a causa del lloc on va ser concebuda, el balneari de Bad Gastein. Tot i que els problemes de salut van arribar uns anys abans i que en només tres anys morirà, aquesta època coincideix amb un moment feliç per a Franz Schubert, en el qual va fer un viatge pels Alps de Salzburg junt amb el seu amic, cantant i compositor de lied Johann Michael Vogl. Novament, i confirmant així que les citacions musicals i el reaprofitament d'elements musicals era una pràctica més que comuna en la composició del moment, tenim noves referències en aquesta *Sonata*. L'inici del primer moviment és un clar homenatge a la *Sonata Waldstein* de Beethoven. Al segon moviment, on trobem una música més íntima i pausada, arribem a escoltar referències al lied *Fülleder Liebe* del mateix Schubert. Robert Schumann va escriure sobre la música del seu admirat Schubert que els temps lents podrien ser considerats d'una "*longitud celestial*", i aquesta *Sonata* n'és un clar exemple.

El darrer moviment es clou amb un esvaïment lent que ens condueix a les darreres notes de la *Sonata* i del concert.

María José Anglés, musicòloga

Biografia

Paul Lewis, piano

© Josep Molina

És un dels principals intèrprets del repertori pianístic centreeuropeu, i les seves interpretacions i els enregistraments de Beethoven i Schubert han rebut crítiques favorables arreu del món. Guardonat com a comanador de l'Orde de l'Imperi Britànic pels seus serveis a la música, també la sinceritat i l'aprofundiment del seu enfocament musical l'han portat a gaudir de seguidors mundialment.

Apareix habitualment com a solista amb les grans orquestres, entre les quals la Berliner Philharmoniker, Chicago Symphony, London Philharmonic, Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, Simfònica NHK, New York Philharmonic, Los Angeles Philharmonic, Royal Concertgebouw i Gewandhaus de Leipzig. La seva estreta relació amb la Boston Symphony Orchestra va fer que el seleccionessin com a Artista Koussevitzky 2020 a Tanglewood.

Amb una afinitat natural per Beethoven, va participar al documental en tres parts de la BBC *Being Beethoven* i va oferir el cicle complet de *Concerts* a Tanglewood aquest estiu passat. Ha interpretat aquesta integral a tot el món, amb formacions com ara l'Orquestra Simfònica Camera Musicae, Melbourne Symphony, Orquestra Sinfónica do Estado de São Paulo i Royal Flemish Philharmonic, i va ser el primer pianista a tocar el cicle sencer en una sola temporada als BBC Proms, el 2010.

A més de molts enregistraments premiats de Beethoven, la seva discografia amb Harmonia Mundi també reflecteix l'aprofundiment del seu enfocament característic en el repertori romàntic, amb compositors com ara Schumann, Mussorgski, Brahms i Liszt.

En música de cambra és un assidu al Wigmore Hall, on ha actuat més d'un centenar de vegades. Treballa estretament amb el tenor Mark Padmore en recitals de lied per tot arreu i han enregistat tres cicles de cançons de Schubert junts.

És codirector artístic del Midsummer Music, un festival anual de música de cambra que s'organitza a Buckinghamshire (Regne Unit). És un defensor aferrissat de l'educació musical i el festival ofereix entrades de franc als escolars locals. També imparteix classes magistrals arreu tot complementant els seus concerts. Ell mateix va estudiar amb Joan Havill a la Guildhall School of Music and Drama de Londres abans de passar a estudiar en privat amb Alfred Brendel. El 2021 Paul Lewis va esdevenir ciutadà irlandès.

Acumula, com a premis, el d'Instrumentista de l'Any de la Royal Philharmonic Society, dos premis Edison, tres Gramophone, el Diapason d'Or de l'Année, Premi de Música Clàssica del South Bank Show, a més de títols honorífics de les universitats de Liverpool, Edge Hill i Southampton. Va ser nomenat comandant de l'Orde de l'Imperi Britànic en els honors de l'aniversari de la reina el 2016.

Així mateix, en la seva trajectòria destaquen recitals al Royal Festival Hall, Alice Tully, Carnegie Hall, Musikverein, Konzerthaus, Théâtre des Champs Élysées, Concertgebouw, i a la Philharmonie i Konzerthaus de Berlín. I pel que fa a festivals: Tanglewood, Ravinia, Schubertiade, Edimburg, Salzburg i Lucerna.

També et pot interessar...

Palau Piano

Dilluns, 12.12.22 - 20 h

Sala de Concerts

Juan Pérez-Floristán, piano

F. Chopin: *24 preludis*

F. Liszt: “Sposalizio”, “Il pensieroso”, *d'Années de pèlerinage (Italie)*

R. Wagner-F. Liszt: *Mort d'amor d'Isolda*

F. Schubert: *Fantasia Wanderer*

Preus: de 20 a 30 euros

Mecenes d'Honor

Mecenes Protectors

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – Catalonia Hotels & Resorts – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – La Fageda – Quadris – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L.

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Marta Barnes – professor Rafael I. Barraquer Compte – Mariona Carulla Font – Lluís Carulla Font – Carlos Colomer Casellas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – María José Lavin Guitart – Anna Saura Miarnau – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – M^a. del Carmen Pous Guardia – Josep Colomer Maronas – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

